deckých monografií, 12 svazků vysokoškolských skript a 215 článků a pojednání ve vědeckých a odborných publikacích, z nichž řada je unikátního charakteru a mnohé byly publikovány i zahraničními prestižními institucemi.

V roce 1955 vyšla z pera Konráda Hrubana kniha „Navrhování zděných konstrukcí", určená pro naléhavé potřeby praxe. Stala se prvním a dosud jediným naším spisem, zabývajícím se statikou zděných konstrukcí.

Profesor Hruban zastupoval Československo ve výborech mezinárodních organizací RILEM a AIPC.

Mezinárodní společností pro skořepinové konstrukce IASS byly profesorovi Hrubanovi dělena v roce 1970 za zásluhy o rozvoj skořepin Medal of Honour.

Prof. Ing. Dr. Dr. h. c. Konrád Hruban, DrSc. byl a zůstává čestným členem Českého svazu stavebních inženýrů a tím i naší České společnosti pro beton a zdivo. ***Redakce – VP***

Diskuze

Recenze: K. Barták: Rekonstrukce v panelovém domě

(Hana Gattermayerová, Beton a zdivo 1997/4)

Kamil Barták:

Předně bych chtěl Ing. Gattermayerové poděkovat za pozorné přečtení textu knihy a za kvalifikované a konstruktivní připomínky k tomu, jak text ještě případně doplnit a vylepšit.

Vzhledem k tomu, že se v textu recenze objevily přesto některé ne zcela přesné informace, dovolte mi, abych je na tomto místě ještě doplnil.

V úvodu textu autorka recenze Ing. Gattermayerová informuje o tom, že publikace je dvoudílná. Publikace Rekonstrukce v panelovém domě je čtyřdílná. Díl I – *Bytová jádra, příčky* má 120 stran, díl II – *Kuchyně, podlahy, lodžie* má 116 stran, díl III – *Úpravy dispozic* má 120 stran a díl IV – *Střešní nástavby, zateplování* má 128 stran.

Autorka recenze zřejmě přehlédla mé neustálé upozorňování, kterému jsem mimochodem věnoval nemálo místa, že všechny popisované práce musí být řádně (nejen projektově) připraveny a odpovídajícím způsobem i povoleny stavebním úřadem, jinak by totiž nemohla tvrdit, že se svými příručkami snažím suplovat dokonce i zpracování projektové dokumentace.

V dalším textu recenze o bourání otvorů ve stěnách tvrdí, že některé uváděné praktické příklady mohou vést až ke ztrátě statické způsobilosti. Nestrašme zbytečně obyvatele panelových domů. Mohu autorku recenze ujistit, že všechny popisované případy byly úspěšně i realizovány, a to bez jakékoliv újmy na zdraví, konstrukcích a bez jakýchkoliv reklamací. Mrzí mne, že uváděné orientační řezy (schémata) byly recenzentkou pochopeny jako, jak uvádí, rámové výseky. Pochopitelně tomu tak není. Zřejmě na základě toho pak v rámci recenze zbytečně popisuje statikům panelových domů známé zásady chování panelového systému a domnívá se, že tyto skutečnosti měly být alespoň minimálně zmíněny i v mých příručkách. To však podle mého názoru do publikací tohoto typu nepatří.

V podobném duchu je pak požadováno i teoretické zdůvodnění poruch nosných prvků předsazených lodžií přesto, že příčiny jsou podle mne pro běžného čtenáře přijatelnou formou dostatečně zmíněny a vysvětleny. V recenzi jsem naprosto zbytečně podezírán i z toho, že v knize navádím k tomu, aby dočasné havarijní podpěry lodžií snad byly považovány za definitivní a zasklívání lodžií probíhalo pravděpodobně bez řádného stavebního řízení. Kdo si knihu prohlédne, zjistí, že tomu tak není.

Závěrem bych chtěl zopakovat slova, která jsem uvedl v úvodu 4. dílu této knihy, a to ta, že soubor předkládaných publikací je mým skromným příspěvkem k současně probíhajícímu procesu a výzvou i pro ostatní, kteří mají podobnou potřebu k uvedené problematice zaujmout svůj vlastní konkrétní postoj. Doufám tedy, že se brzy dočkáme a další užitečné informace o zkušenostech v této oblasti nedají na sebe dlouho čekat.

Odpověď autorky recenze:

V době, kdy byla recenze dávána do tisku, byly v distribuci pouze první dva díly publikace Ing. Kamila Bartáka, CSc. Přesto se domnívám, že bych na svých připomínkách ani po přečtení dalších dílů nic neměnila a naopak bych některé ještě doplnila.

Domnívám se, že upozornit na odlišné chování panelových konstrukcí od ostatních, stavěných jinými technologiemi, je v současnosti víc než nutné. Existuje řada projektantů, kteří navrhují zásahy do panelových staveb, aniž respektují specifika jejich chování.

Ve svých posudcích jsem se setkala s mnoha případy naprosto chybného projektového řešení. Jako příklad mohu uvést návrh projektanta na vybourání otvoru v nosné stěně, situovaného v blízkosti nenosného obvodového pláště v přízemí dvacetipodlažního panelového domu. To, že se nenosný plášť nepodílí na přenosu svislého zatížení z příčných stěn, vede k nutnosti posoudit krátký stěnový pilíř a vodorovný styk na tlak. V tomto případě únosnost vodorovného styku limitovala vybourání otvoru v projektovaném místě a návrhy na zajištění vlastního nadpraží byly zcela bezpředmětné.

V jiném případě jsem dostala k posouzení projekt na vybourání otvorů v nosných stěnách v přízemí dvanáctipodlažního panelového domu. Projektant uvažoval chování panelové konstrukce způsobem běžným např. u zděných staveb a navrhl složité svařované rámy na zajištění nadpraží. Po podrobné analýze výpočetního modelu a prostudování (a ověření in situ) výztuže stěnových panelů bylo prokázáno, že otvory ve stěnách lze vytvořit bez jakéhokoliv zajištění.

Tyto dva příklady, které jsou v prvním případě ukázkou podcenění chování panelové konstrukce s ohrožením její bezpečnosti a ve druhém případě zbytečnou a nákladnou investicí, mě utvrzují v tom, že osvěta v oblasti zásahů do panelových staveb je i mezi odborníky stále nedostatečná. To však již není přímá výtka Ing. Bartákovi, který se alespoň pokusil zaplnit mezeru v informovanosti zájemců o panelové stavby. Spolu s autorem tedy doufám, že dojde na stránkách odborného tisku k užitečné konfrontaci názorů na tuto problematiku.

Ing. Hana Gattermayerová, CSc.,
ČVUT FSv, katedra konstrukcí pozemních staveb,
Thákurova 7,166 29 Praha 6